

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, НОВЕМБАР 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1745

**ЗАОКРУЖИТЕ
РЕДНИ
БРОЈ 3.**

**ДР ВОЈИСЛАВ
ШЕШЕЉ
НАШ
ПРЕДСЕДНИК**

СРБИЈУ У СИГУРНЕ РУКЕ!

МИ ДРЖИМО РЕЧ!

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

КРАЈЊЕ ЈЕ ВРЕМЕ ДА СРБИЈА ДОБИЈЕ ПРАВОГ И ПОШТЕНОГ ДОМАЋИНА

Српска радикална странка предлаже за председника Републике Србије свог најбољег кандидата, проф. др Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке.

Тренутак у којем се Србија налази је посебан разлог и обавеза Српске радикалне странке, као најјаче опозиционе странке, да кандидује најбољег кандидата из својих редова. Професор др Војислав Шешељ је показао да уме и да он својом храброшћу, одлучношћу, правичношћу и поштењем, високим моралом служи народу Србије и да га води у бољу будућност. Др Војислав Шешељ је познат не само као политичар огромне интелектуалне енергије, већ и као човек који својим моралом и политичком културом може да успоставља нове односе у раду Народне скупштине Републике Србије као народни посланик и у Савезној скупштини Југославије као савезни посланик. Проф. др Војислав Шешељ је спреман да као председник Србије и искрени патриота, вредних радника и сељака, успешних привредника, вредних ђака и студената и креативних интелектуалаца докаже да је српски народ поштен и радан. Као понос српских ратника и бораца за слободу др Војислав Шешељ је једина нада српског народа. Таква човек какав је Шешељ спреман је и способан да презентира Републику Србију и грађане Србије, у супротстављању многобројним српским непријатељима.

Једини човек у Србији који се може супротставити бројним непријатељима Србије јесте др Војислав Шешељ, који никада и ни под никаквим условима и уценама неће дозволити да се Србијом управља из Брисела, Бона, Париза, Вашингтона, Лондона и осталих НАТО центара моћи. То је др Војислав Шешељ у свом дугогодишњем политичком и државничком деловању у току протекле деценије. Др Војислав Шешељ је гаранција свим грађанима Србије да ће моћи да мирно живе, као људи не страхујући ни од кога. Ниједна политичка странка на српској политичкој сцени нема таквог кандидата који би могао да се супротстави својом личношћу и аргументима Војиславу Шешељу у одбрани националних интереса Србије и остваривању права народа Србије.

Па зар неко паметан и нормалан у Србији може да верује да би Србију боље презентовао Војислав Коштуница или пак самозвани професор Пелевић, од лидера српских радикала др Војислава Шешеља. Кад је тако храбар Војислав Коштуница зашто не сме да изађе на телевизијски дуел са Војиславом Шешељем.

Војислав Коштуница не сме да изађе на телевизијски дуел са Војиславом Шешељем из разлога што нема шта да каже народу Србије шта је све добро за Србију и њен народ урадио од 5. октобра 2000. године до сада. Све што је и урадио, урадио је на штету Србије и српског народа, почев од издаје националних интереса, разбијања Савезне Републике Југославије, саглашавања за уништавање производње, изазвао је економску и политичку кризу, издао је српске патриоте и бранитеље срамном такзваном Хашком трибуналу. Војислав Коштуница је једини председник државе који не зна шта му се у држави догађа, и управо зато Српска радикална странка, имајући у виду постојећу економску и политичку кризу у нашој земљи, предлаже човека који својом снагом и способношћу може да обезбеди мир, демократију, безбедност грађана и поштовање основних грађанских и уставних права, поштовање и развој парламентарне демократије у складу са међународним савременим стандардима.

То је човек који може да покрене замрзлу производњу у нашој земљи, да покрене малу привреду и приватну иницијативу, уз пуно поштовање и гаранцију права радника и социјалну правду.

Шешељ је човек који добро разуме све људске невоље и муке, патње, а посебно велике невоље прогнаног српског народа са простора свих српских земаља. Једини је он који непрекидно води битку о свим истинама и прогонима обесправљеног српског народа. У односу на такзвани нелегални Хашки трибунал др Војислав Шешељ се од првог дана одредио према њему тако што га као суд не признаје и никада се неће сложити са тим да се грађани Србије и Југославије продају за доларе и испоручују њихове главе НАТО зликовцима. Имајући у виду историјски значај за наш народ и нашу Србију др Војислав Шешељ је свестан да се сви наведени проблеми а посебно економски и социјални не могу лако решити без подршке и помоћи свих грађана Србије уз задничке напоре, одрицања и поштен рад.

Српски радикали, на челу са својим председником проф. др Војиславом Шешељем, немају друге узданице нити ослонца осим свога народа. Ослањајући се баш на спремност и вољу нашег народа Српска радикална странка тиме остварује и циљеве Програма Српске радикалне странке као гаранција да неће бити те силе која ће спречити српске радикале и др Војислава Шешеља да испуне своја обећања прилагођена захтевима наших грађана.

Оснивач и издавач: Проф. др Војислав Шешељ, Главни и одговорни уредник: Симиша Аксентијевић, Заменик главног и одговорног уредника: Марина Рагуш, Помоћници главног и одговорног уредника: Елена Божић-Талијан и Огњен Михајловић, Издање припремили: Петар Јојић и Лазар Марјански, Техничко уређење и компјутерски прелом: Северин Поповић, Унос текста: Весна Марић, Златија Севић, Лектор: Зорица Илић, Карикатуре: Симиша Аксентијевић, Секретар редакције: Злата Радовановић, Председник Издавачког савета: Др Ђорђе Николић, Заменик председника Издавачког савета: Др Бранко Надовеза, Издавачки савет: Проф. др Војислав Шешељ, Томислав Николић, проф. др Никола Поплашен, Маја Гојковић, мр Небојша Величковић, Александар Вучић, Драган Тодоровић, Мирко Благојевић, Ратко Гонди, Момир Војводић, Стево Драгишић, Драгољуб Стаменковић, Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић, др Бранислав Блажић, Штампана: „Етикета“, 20. октобра 2, 11307 Болеч, 011/806-30-28, За штампариију: Мирослав Драмљић, Редакција прима пошту на адресу: „Велика Србија“, Трг победе 3, 11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

ПРОГЛАС

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

БИРАЧИМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Избори који су расписани за председника Републике Србије 8. децембра 2002. године омогућиће бирачима да коначно својим гласовима подрже председничког кандидата Српске радикалне странке др Војислава Шешеља. У одлучном тренутку за напредак Србије и бољи живот њених грађана неопходно је потребно да изађете на изборе и дате глас кандидату Српске радикалне странке др Војиславу Шешељу. Победа професора др Војислава Шешеља ће показати да ви нисте погрешили да ће у Србији доћи време да се изврше корените промене на економском, социјалном и политичком плану за бољу нашу заједничку будућност. Од вашег изласка на предстојеће председничке изборе и од тога за којег ћете кандидата гласати, зависиће и ваша будућност и будућност ваших потомака. Ми, српски радикали, позивамо вас да свој глас дате овог пута председничком кандидату Српске радикалне странке проф. др Војиславу Шешељу, који једино, као што је речено, може уз вашу помоћ и поверење довести Србију правим и непогрешивим путем.

Као што је познато у историји српског народа наш народ нико није могао тако преварити и издати као што га је преварио и издао ДОС на изборима 5. октобра 2000. године. Зато су нужне хитне промене и скидање досоваца са власти, јер то није само жеља српских радикала већ је то жеља већине наших грађана, а што се и потврдило на претходним септембарским председничким изборима који нису успели. Тада је ДОС добио само 29 одсто поверења грађана од укупног броја уписаних бирача у бирачке спискове. То значи да 71 одсто грађана наше Републике није дао подршку досовској неспособној власти, односно њиховим председничким кандидатима.

Једино је др Војислав Шешељ све време досове власти откривао и упозоравао на бројне досовске злоупотребе и криминалне афере, како у Скупштини Савезне Републике Југославије тако и у Народној скупштини Републике Србије, као и на својим отвореним конференцијама за штампу.

Српски радикали сматрају да наш народ има право да тражи да се уместо диктатуре и кризних штабова Војислава Коштунице и Зорана Ђинђића успостави права демократија које у Србији нема под досовском влашћу, како бисмо постали земља са владавином права и поштовањем људских права.

Поштовани бирачи имате право да после две године досовске власти лидерима ДОС-а Војиславу Коштуници и Зорану Ђинђићу поставите питања шта је са оним обећаним бољим животом у Србији, шта је било са оних шест и по милијарди долара, шта са донацијама, шта је са обећаном страном помоћи, шта је са производњом, шта је са запошљавањем радника, шта је било са обећаном већом производњом у пољопривреди, шта би са бесплатним школовањем, шта би са бесплатном здравственом заштитом, шта су урадили да за две године не оде из наше земље 400.000 младих интелектуалаца у иностранство, зашто у Србији једино раде уместо фабрика само бувље пијаце, зашто се грађанима и сиротињи путем пореза и цена гули кожа, зашто се имовина нашег народа муком стечена продаје у бесцење као што су шећеране за 3 евра, цементаре и друга предузећа, која приграбише у бесцење мафијаши и профитери из земље и из иностранства, зашто итд.

Пошто Војислав Коштуница за 500 дана свога рада и његове владавине није изашао пред свој народ и није рекао шта је то добро што је урадио за то време а он то и не може, јер наш народ зна ко је он, шта је урадио за ове протекле две године, које ће остати запамћене у нашем народу као најгоре године ДОС-ове власти која се слободно може оценити као гора за 500 дана но што је била турска власт за 500 година.

Шта смо то све доживели под досовском влашћу:

Доживели смо губитак људског достојанства, губитак националног достојанства, губитак суверенитета државе, неограничену власт досманлија у лицу Коштунице и Ђинђића, највећу незапосленост у историји Србије, незапамћено отпуштање радника, незаслужено сиромаштво и глад нашег народа, свеопшту пљачку народне имовине, тотални медијски мрак и на крају између осталог распад федерације Србије – и Црне Горе, зашта се упорно досовска власт свесрдно залаже. Ово је само део који се види и осећа у сумраку владавине ДОС-а.

Поштовани грађани Србије!

Уколико будете гласали за Војислава Кошћуницу као досе-
бог кандидата запамтите шта нас чека:

- 1) Изгубићемо ћирилицу,
- 2) У Србији неће засвирати српска труба, и гусле,
- 3) Наш војска неће бити самостална и независна као брани-
лац наших граница и наше државе, биће она у саставу
НАТО-а,
- 4) Са наших аеродрома неће узлетати нити на њих слетати
борбени авиони Ратног ваздухопловства Југославије,
- 5) Са наших аеродрома узлетаће и слетаће авиони НАТО-
а, и то они који су над Југославијом 1999. године изводи-
ли дневно и на хиљаде борбених летова, бацали на хиља-
де бомби, убијали нашу децу и наш народ, рушили наше
фабрике и мостове, болнице, школе и путеве и др.
- 6) Наши војници и синови гинуће за интересе Америке и
НАТО-а по Африци, Азији и другим ратним жариштва-
ма широм света које изазива Америка као и до сада што
је то чинила убијајући невине народе широм света, јер ће
Војислав Кошћуница увући нашу земљу у „партнерство
за мир” па ће тако наше оружане снаге ући у састав НА-
ТО-а а шефови НАТО-а ће вршити распоред наше вој-
ске и нашег наоружања, где и када треба да ратује за ин-
тересе Америке и НАТО-а,
- 7) Неће нико смети ставити српску шајкачу на главу, нити
ће смети да Србин каже да је Србин,
- 8) Хавијар Солана и његови следбеници бираће нам пред-
седника, и народне посланике, и друге представнике уме-
сто да их бира и поставља народ као што је случај у Бо-
сни и Херцеговини и Републици Српској,
- 9) Србија ће бити распарчана на шест државица у држави
на челу са слугама НАТО-а које ће они да постављају и
смењују,
- 10) Од заједничке државе Србије и Црне Горе неће бити ни-
шта и нестаће Савезна Република Југославија,
- 11) Нестаће српске традиције и српских обичаја,
- 12) Изгубићемо своју војску,
- 13) Постаћемо вазална земља под туђом влашћу,
- 14) Све фабрике и предузећа која су деценијама наши рад-
ници знојем и крвљу градили продаће се у бесцење стра-
ним и домаћим мафијашима и профитерима као што је
случај са шећеранама које се продају за по три евра и це-
ментаре, а наши радници биће њихова јефтина радна
снага и радиће за дневницу од по један долар или евро
као што је случај у другим земљама: Малезији, Бангла-
дешу, Авганистану, Бугарској, Румунији...
- 15) Продаће наше руднике: Бор, Мајданпек и друге.
- 16) Продаће наше електране и термоелектране, жељезаре
и ваљанице,
- 17) Продаће странцима наше најплодније пољопривредно
земљиште и шуме,
- 18) Наши радници ће бити слуге и њихови чобани,
- 19) Нашу храну ће носити и извозити као најквалитетнију а
увозиће нам жито и брашно и храну која није ни за сточ-
ну употребу, а чак ће нам и воду узимати.

- Онај који нема рода ни порода тај Србију неће бранити а
ни одбранити – Србију ће бранити и за њене интересе се чак
и жртвовати најпре онај који има четири сина, четири соко-
ла, а то вам је поштовани грађани проф. др Војислав Ше-
шељ.
- Ако гласате за Војислава Кошћуницу, наша деца ће учи-
ти из историје да су: Гаврило Принцип, Војвода Живојин
Мишић, Радомир Путник, Петар Бојовић, Степа Степано-
вић, Ратко Младић, Радован Караџић и други наши витезо-
ви и хероји били терористи. У писању такве историје помо-
ћи ће им Наташа Кандић, Соња Бисерко и други познати ср-
бомрзци.

ПОДРШКА СРПСКИХ ИНТЕЛЕКТУАЛАЦА КАНДИДАТУРИ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

За председника Србије 8. децембра 2002. године на изборима народ ће да бира. Морамо да имамо председника који је домаћин и доказани патриота народа Србије. То мора да буде и може да буде само онај који дели судбину свога народа. Србији је потребан председник који ће да учини све како се не би српски народ нашао у невољама и мукама у којима је сада под досовском влашћу.

Због значаја за очување Републике Србије велики број српских интелектуалаца, професора универзитета и научних радника дао је подршку проф. др Војиславу Шешељу да буде изабран за председника Србије. Ова подршка свакако значи много јер огромна већина српских интелектуалаца процењује да Србија пропада и да је потребно да на чело Србије дође способан, паметан и храбар човек како би спречио даље пропадање наше државе и нашег народа.

Поред српских интелектуалаца, подршку Војиславу Шешељу дало је више институција и странака патриотски опредељених за очување Србије и њеног народа, без обзира на верску и националну припадност.

МАФИЈА ВЛАДА СРБИЈОМ

Др Војислав Шешељ открива и расветљава убиства и друга најтежа кривична дела

Непуних годину дана од успостављања досманлијског режима у Србији, био је довољан временски период да се дефинитивно потврди његова политичка и криминална симбиоза са мафијом. Врло упечатљив доказ за такву тврдњу представљало је крајем августа 2001. године, невероватно дрско убиство бившег полицијског официра Момира Гавриловића, које су наложили тадашњи начелник Ресора државне безбедности Министарства унутрашњих послова Србије Горан Петровић и његов заменик Зоран Мијатовић. То је мотивисало председника Српске радикалне стране проф. др Војислава Шешеља да жестоко политички сукоб са режимом концентрише на терен досманлијског мафијашког деловања и његовог раскринкавања у српској јавности. Врло брзо је др Војислав Шешељ остварио неочеване резултате. Показало се да у разним службама безбедности постоји много часних и поштених људи, раволтираних ражимским блокадама њихове борбе против организованог криминала, који су у његовој политичкој акцији видели шансу да се напакон уништи ова рак-рана српског друштва. Проф. Шешеља су ти часни људи обасули поузданим информацијама које је он енергично саопштио јавности, доводећи већ уздрмане досманлијске центре моћи до организационог расула и психичког растројства. У својој глупости брзоплето су потегли тужбе и кривичне пријаве против проф. Војислава Шешеља отварајући му нови простор да им зада још озбиљније ударце.

Шта су досови мафијашки радили?

Немилосрдно су убијали све противнике, конкуренте и опасне сведоке својих бестијалности. Досови мафијашки су управо креатори пројекта „Србије као праве мафијашке државе“. Једино је др Војислав Шешељ, као храбар и одлучан човек, одлучио да обавести јавност и изнесе истину која је веома важна за нацију и државу па је тако показао изузетне способности и вештину у откривању и расветљавању најтежих кривичних дела као што су убиства, отмице, трговина дрогом, дуванска мафија и друга тешка кривична дела.

У условима потпуне медијске блокаде, конференције за штампу Српске радикалне странке показале су као ефикасно средство раскринкавања најкрупнијих криминалних афера, посебно оних у чијем је средишту главни мафијашки двојац који чине Јовица Станишић и Станко Суботић Цане Жабац. Када су у питању ове конференције, новине их нису у целости могле пропатити али су неки храбри новинари успели да објаве опширније извештаје са конференције за штампу Српске радикалне странке.

Тај мафијашки досовски режим показује своје право лице на сваком пољу, у економији, у социјалној политици, у правосуђу, у здравству, у школству и тај мафијашки режим реагује неспретно, на свако отварање неке криминалне афере у коју су умешани његови челници. О убиству министра одбране Павла Булатовића први

је Војислав Шешељ успео да дође до података ко је све био умешан у то убиство, како је оно извршено и ко су убице, као што је успео да открије и расветли убиство полицијског генерала Бошка Вухе.

Народ и воли др Војислава Шешеља, зато што он једини говори истину, што се бори за правду и права грађана, за поштовањем Устава и закона, што је једини успео да открије и разбије криминално гнездо досовске власти и што је рекао да ће се када буде изабран за председника Републике Србије обрачунати са организованим криминалом у Србији. Др Војислава Шешеља наш народ воли, јер је он једини и увек уз свој народ. У томе и јесте снага успеха проф. др Војислава Шешеља. Зато је сигурна победа Војислава Шешеља на предстојећим председничким изборима 8. децембра 2002. године.

ХАГ СРПСКА ТАМНИЦА

Досовска власт прекршила Савезни и Републички устав

Вечито збуњени и неинформисани Војислав Коштуница као и његов пословни пријатељ Ђинђић прихватили су притисак да се Хашком трибуналу продају наше патриоте и бранитељи земље. Свима је познато да је срамни Хашки трибунал тамница за Србе. Досманлије свесно крше Устав Савезне Републике Југославије и Устав Србије, јер су противно овим највишим правним актима у нашој земљи испоручивали, продавали више наших грађана окупатору и њиховом тзв. и срамном Хашком трибуналу. Војислав Коштуница ушао је у историју као најомраженији председник Југославије јер је заједно са Ђинђићем, Савезном и Републичком Владом Србије осрамотио српски народ и понизио га када је на највећи српски православни празник Видовдан испоручио председника Савезне Републике Југославије Слободана Милошевића за 5.000.000 ДЕМ, а да при том ниједном није поставио питање шта је са убиствима и прогоном Срба са територија свих српских земаља где су живели. За Војислава Коштуницу и Зорана Ђинђића ако се помене српство то је фашизам а ако се помену НАТО и Европска унија то је за њих демократија.

Треба рећи да иза ДОС-а стоје бројне криминалне и шпијунске афере, бројна су убиства остала не расветљена, у држави влада мафија и криминалци у спреси са режимом Коштунице и Ђинђића, јер су мафијашци на власт довели

овај ненародни и од народа отуђени Коштуничин и Ђинђићев режим.

Као што се види сваким даном у ДОС-у је прошло време љубави. Љубави је међу њима било све док нису намирили своје личне интересе а интереси народа њих уопште не интересују. То се посебно види у блокирању рада Народне скупштине Србије за последњих шест месеци. Уместо да парламент доноси законе ДОС доноси Уредбе и мафија влада уредбама а не законима. ДОС, као буре барута, састављен од комби странака, доказао је колико је способан да реши нагомилане проблеме тако што их у ствари уопште није ни решавао а проблеми су велики и свакодневни и тичу се свих грађана Србије.

Председништво ДОС-а је централни комитет ове корпорације, 18 НАТО плаћеника-наиваца. Уместо да воде борбу против криминала и мафије и да доносе добре законе, они воде бригу о својим интересима а то су:

Ко ће купити скупљи аутомобил, ко ће имати бољи кабинет, ко ће од њих имати јаче физичко обезбеђење и више телохранитеља, ко ће више да путује у иностранство и да узме што више девизних дневница, ко ће јефтине коју фабрику да прода, ко ће узети већу провизију у посредовању продаје цементара, шећерана, трговини дувана и нафте, трговини дроге и друго.

Много је досоваца на благајни и на буџету Србије који примају плате а ништа не раде. Плате се узимају од пореза пореских обвезника и грађана Србије. Њих је више на благајнама у Србији но што Србија има оваца.

Ми српски радикали слободно можемо рећи да су досовци на власт дошли лажним обећањима и преваром бирача и да подсетимо на ону стару народну изреку, а што рече и Слободан Милошевић у Хагу једном лажном сведоку, „у лажи су кратке ноге“ што се хвала Богу и испоставило.

Као што вам је познато поштовани бирачи претходни председнички избори у Србији нису успели из разлога што су бирачи у Србији видели да су интереси Коштунице и Ђинђића важнији од интереса народа Србије и зато бирачи нису ни желели да изађу на изборе у потребном броју.

Шта нас чека на предстојећим председничким изборима ако победи председнички кандидат Српске радикалне странке проф. др Војислав Шешељ.

Мораћемо из почетка да градимо нову државу како бисмо обезбедили поштовање свих људских права нашим грађанима, да се коначно обрачунамо са организованим криминалом и мафијашима у Србији, морамо да спречимо распродају у бесцење народних добара, да извршимо ревизију претходних дивљачке распродаје предузећа и фабрика и понишtimo такозване тендерске транспарентне уговоре извршене путем преваре. Ми нисмо нити ћемо бити подмитљива власт, посебну пажњу ми српски радикали морамо посветити пољопривреди, као једној од најважнијих привредних грана у Србији а све у циљу производње здраве хане код нас спречићемо увоз нездраве хане из иностранства, која је веома штетна по здравље наших грађана, а истовремено ћемо радити на повећању пољопривредне производње и здраве хане за наше грађане и вишкове извозити.

Све што је овде речено у вези досманлијске власти, која је осрамотила и уназдила Србију, јесте веома озбиљан разлог да изађемо на предстојеће председничке изборе и укажемо поверење председничком кандидату Српске радикалне странке проф. др Војиславу Шешељу.

Као највећа и најорганизованија опозициона политичка странка ми, српски радикали, гарантујемо да ће наш председнички кандидат проф. др Војислав Шешељ извршити сва дата обећања и он је једини у Србији на политичкој сцени способан и храбар да се обрачуна са мафијом и криминалцима и да спречи распад Србије.

Зато, поштовани грађани, изађимо на изборе и гласајмо за промене али не за кандидата ДОС-а – Војислава Коштуницу јер је нашем народу доста преварананта, криминалаца, нестручњака, туђих слугу, профитера, лажних брижника за народ итд.

Позивамо наше грађане да гласамо за демократију у Србији, за владавину Устава и добрих закона, за социјалну сигурност и мир, за економску сигурност и највећу вредност нашег народа част и поштење. Гласајмо за већу личну и имовинску безбедност, за будућност наше деце и за нас ово је последња прилика да се Србија окрене себи и да решава своје проблеме у Србији без Хавијара Солане и њему сличних који хоће да и даље Србијом руководе из Хага, Брисела, Вашингтона, Лондона, Париза, и других – центара моћи НАТО-а.

ПОДРШКА СРПСКИХ РАДИКАЛА СЛОБОДАМУ МИЛОШЕВИЋУ

Српска радикална странка, на челу са својим председником проф. др Војиславом Шешељем, тражи од генералног секретара Организације уједињених нација Кофи Анана да се бивши председник Савезне Републике Југославије Слободан Милошевић пусти из Хашке тамнице ради опоравка и лечења у нашој земљи и да му се омогући да се брани са слободе

Познато је да су досманлије на противустан и незаконит начин извршили отмицу Слободана Милошевића и да су га предали нелегалном срамном Хашком трибуналу, где више од годину дана тамнује у Шевенингену у условима који нису достојни човека. За испоручење Слободана Милошевића досовци су примили од Америке пет милиона америчких долара, колико је гарантована награда онима који га ухапсе и предају Хашком трибуналу. Влада Републике Србије, на челу са Зораном Бинђићем, противустан је донела срамну Уредбу по којој је Влада Србије одлучила да се Милошевић отме и преда Хашком трибуналу. С обзиром да је Слободан Милошевић био притвореник Централног затвора у Београду, дакле он је био под судском јурисдикцијом, нико осим надлежног суда није имао право да га на превару изведе, отме и преда на тузланском аеродрому нашим највећим непријатељима из НАТО-а.

Овим је Влада Републике Србије потврдила наше оцене да код нас нема ништа од независног судства, јер га Зоран Бинђић и досовски политбиро уопште не признају. За отмицу и предају Слободана Милошевића и овако најгрубље кршење највећег правног акта наше државе, Устава Савезне Републике Југославије и Устава Републике Србије, Закона

о кривичном поступку, сагласан је био и Војислав Коштуница јер ово без његове сагласности никако и ни под којим условима не би могло да се учини с обзиром на надлежности савезних органа, јер Влада Србије не може преузимати надлежности Савезне Републике Југославије тј. савезног парламента.

Зато су Српска радикална странка и проф. др Војислав Шешељ на митингу подршке Слободану Милошевићу, који је одржан 20. новембра 2002. године на Тргу Републике у Београду, пред више десетина хиљада грађана тражили да се Слободан Милошевић пусти на слободу, да му се омогући лечење у Југославији и да се брани са слободе. На овом митингу десетине познатих српских интелектуалаца као и угледни интелектуалци из иностранства – Русије, Бугарске и др. земаља указали су на све неправде које су учињене према Слободану Милошевићу, а највеће овације присутних изазвао је говор проф. др Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке.

Проф. др Војислав Шешељ је на овом митингу посебно истакао да се у Хашком трибуналу не суди само Слободану Милошевићу већ се суди целом српском народу, и да Слободан Милошевић не брани себе већ он брани све Србе и Србију, а да су наши непријатељи решили да га у овој тамници убију, јер не могу да докажу да је за било шта крив.

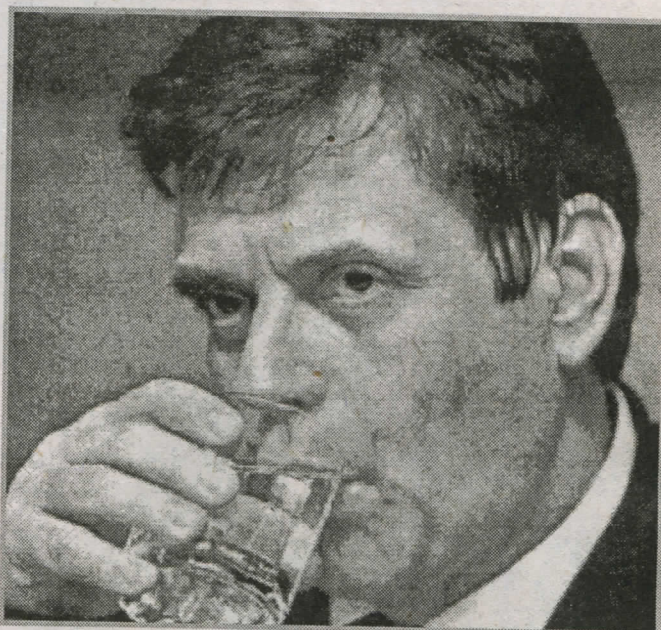

ПОДРШКА СОЛАНЕ КОШТУНИЦИ

Тај оркестар сачињавају Војислав Коштуница, Зоран Ђинђић, генерални секретар УН Кофи Анан

У уторак 19. новембра 2002. године одржан је чувени концерт у палати Федерације на новом Београду. На овом концерту нашли су се бројни гости а међу њима и прва виолина Уједињених нација господин Кофи Анан, генерални секретар, девета рупа на свирали – по казивању Војислава Коштунице и још многе друге званице. Најутицајнији од њих одржали су састанак иза затворених врата. Брзо су се договорили и споразумели како треба докрајчити разбијање Федерације и распарчавање Србије. Међутим нису разговарали о најважнијим питањима наше земље и то:

- 1) Није ништа речено о заштити српскога народа,
- 2) О заштити суверенитета Савезне Републике Југославије и целовитости Србије,
- 3) О поштовању људских права, у складу са повељом организације Уједињених нација, и других међународних аката који се односе на заштиту основних људских права,
- 4) Ни речи ни одлуке како да се ослободе српски заточеници из затвора шиптарских терориста на Косову и Метохији и из логора у Албанији,
- 5) О ослобађању Косова и Метохије од окупатора, пошто је Косово и Метохија одувек било и мора остати у саставу Републике Србије,

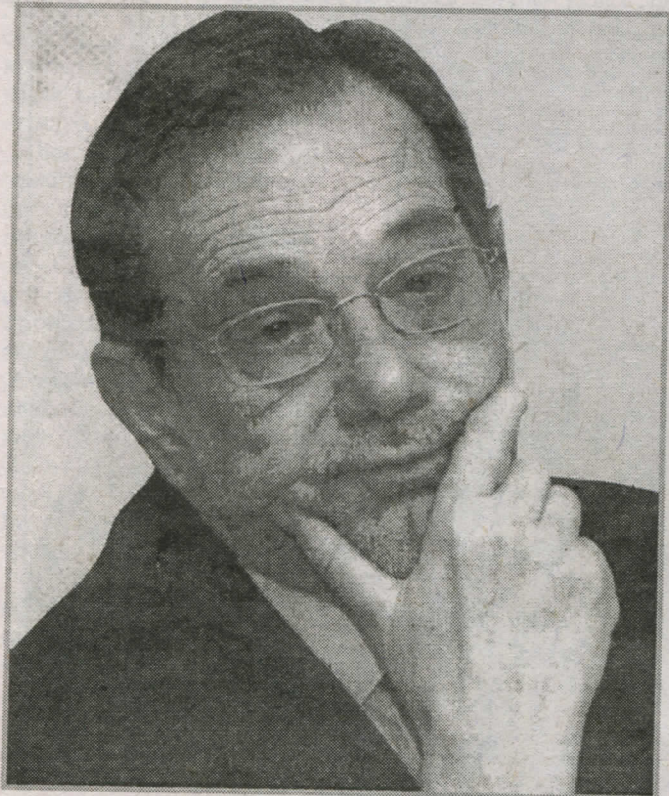
6) Није било ниједне речи о ратној штети која је Југославији причињена, у току рата од стране НАТО-а и шиптарских терориста,

7) О мртвим Србима као жртвама шиптарских терориста и НАТО-а ни речи није било.

Да би концерт био успешан, деветој рупи на свирали дао је подршку највећи непријатељ српскога народа Хавијер Солана, који је са Билом Клинтоном издао наређење да се бомбардује Југославија. Дакле, Војислав Коштуница је са Зораном Ђинђићем највећи пословни партнер са Хавијером Соланом који довршава коначно разбијање Југославије и уништење Србије и њеног народа.

Зато смо ми ту, српски радикали, да се са српским народом свему томе супротставимо и спречимо мрачне намере НАТО-а и Америке. То нико други данас у Србији не може да спречи осим Војислав Шешељ и српске патриоте.

Зато вас, поштовани бирачи, српски радикали позивају да на следећим изборима 8. децембра 2002. године гласате за председничког кандидата Српске радикалне странке проф. др Војислава Шешеља.

Војислав Коштуница штити највећег шпијуна

ШПИЈУНАЖА НАЈТЕЖЕ КРИВИЧНО ДЕЛО

Нигде на свету није запамћено да највећи шпијун и криминалац у једној земљи истовремено буде и председник Одбора за безбедност у парламенту. То може само у досовом издајничком режиму. Момчило Перишић, као што је нашој јавности познато, био је официр ЈНА, начелник Генералштаба Војске Југославије дуго година, изабран је за потпредседника Владе Србије и постао је савезни посланик преко ДОС-а. ДОС га је поставио и за председника Одбора за безбедност у Савезној скупштини

Као шпијун америчке обавештајне службе ЦИЕ он је ухваћен на извршењу најтежег кривичног дела шпијунаже када је у кафани на ибарској магистрали прошле године предао првом обавештајцу америчке обавештајне службе за Балкан најповерљивије податке о оружаним снагама и веома поверљивим подацима одбране наше земље, који представљају државну тајну, јер су то подаци од посебног безбедносног и државног значаја.

Није Момчило Перишић отишао у Липовачку шуму у ноћним часовима обучен у тренерку и патике да би се спремао за Олимпијске игре већ се Перишић, тај шпијун највишег ранга, тамо нашао да би америчком шпијуну предао најважније државне тајне податке.

ДОС-ов режим овога шпијуна штити, а њега у ствари искључиво штити Војислав Коштуница, јер су из истог места по рођењу.

Савезни парламент, који већином чини ДОС, није дао да се Момчилу Перишићу одузме имунитет као народном посланику. Шта вреди што је војно тужилаштво подигло оптужницу против Момчила Перишића и што је та оптужница има правну снагу, када он није ухапшен и када се његово суђење одлаже а до њега можда и неће доћи. Из овог примера очито се види да наши грађани нису једнаки пред законом. Сваком другом нашем грађанину, који није припадник ДОС-а, суди се и за најмању ситницу па чак и за измишљена кривична дела.

Српска радикална странка тражи да се Момчилу Перишићу одмах закаже суђење, изведу сви докази пред надлежним судом и да се прогласи кривим по закону. По одредби члана 128 кривичног закона Савезне Републике Југославије за ово кривично дело одређена је казна затвора до 40 година.

СРБИЈА ПОЛИЦИЈСКА ДРЖАВА

Србија данас има толико полиција да се са сигурношћу може рећи да је по бројним паралелним полицијама права у Европи

Србија данас има следеће полиције:

- 1) Криминалистичку полицију,
- 2) Тајну полицију,
- 3) Војну полицију,
- 4) Финансијску полицију,
- 5) Пореску полицију,
- 6) Саобраћајну полицију,
- 7) Речну полицију,
- 8) Републичку полицију,
- 9) Савезну полицију
- 10) **А имамо и десетине разних инспекција, које су такође једна врста полиције.**

Све су то репресивни органи а већи део од њих је апсолутно непотребан Србији.

Влада Србије, на челу са Зораном Ђинђићем, припрема формирање специјалних пореских бригада које треба да у Влади казу утерују паре пореских обвезника. Један од министара и тезгароша ове квинслишке владе Божидар Ђелић недавно је изјавио „Једва чекам да некога ухапсим!”, у оквиру такозваног другог дела пореских реформи. Треба то по сваку цену урадити ако не милом, онда силом. Међутим, ово чак нису радили ни они који су чупали бркове сељацима после Другог светског рата, и отимали туђу имовину.

Те специјалне пореске бригаде треба добро припремити и опремити не жалећи пара, на њихово наоружање и опрему јер су по мишљењу владиних тезгароша преко потребне за хапшење студената што избегавају плаћање пореза на депарац зарађен по студентским задругама и сиромашних грађана на буљим пијацама. Па зар је потребна тако скупа опрема, панцири, кожни мантили, чизме, мобилни телефони, аутомобили, компјутери, велике плате и дневнице које тим бригадирима треба давати, пореским сачекушама са чарапама на глави, за хапшење студената и сиротиње.

Практично у Србији неће бити никога ко неће бити опорезован, па чак и просјаци који се појавише скоро на сваком месту у Србији „у изобиљу обећаног досовог благостања”. Тачно је то да досови лажови треба на неки начин да одеру кожу наших грађана да би покрили оних лажних шест и по милијарди америчких долара које су обећали да ће у Србију доћи чим они победе. Па ето прође скоро две и по године од свега тога нема ништа, али се једино путем репресије и силе отимачином народне муке они могу одржати на власти. Међутим то дуго неће трајати.

У овој Србији досова власт све је опорезовала и све ће опорезовати а није искључено да ће грађани Србије плаћати и порез на живот.

Овако високе порезе и опорезивање и онога што никада у историји српског народа није запамћено наш осиромашени народ неће моћи да плати овој расклашној и скупој Влади Србије и њеној бирократији.

Српска радикална странка сматра да је нужно порезе смањивати а не повећавати. Ниске порезе нико не би избегавао а већи ефекат би се постигао политиком мањих поре-

ских захватања у привреди и од грађана но што се жели силом отети оно што је грађанима неопходно потреба да би преживели, а све то Влада жели да учини путем пореских интервентних специјалних бригада, које у свету нигде нису виђене.

Шпијунска и издајничка влада не гони убице, криминалце и мафијаше. Она гони свој сопствени народ. Мафијашки и криминалци су данас у нашој земљи окупљени око два центар моћи. Један центар моћи је окупљен око Војислава Коштунице а други мафијашки центар моћи око Зорана Ђинђића. Та два мафијашка клана данас воде огорчену борбу за опстанак на власти а није им стало да воде битку за свој народ како да преживи у ова тешка времена. Познато је да су мафијашки и криминалци и довели на власт ову двојицу издајника-квислинга па се ни Коштуница а ни Ђинђић лако не одричу ни криминалаца ни мафијаша јер им треба и даље њихова подршка. Да је то тачно види се и по томе што надлежни органи не гоне најтеже починиоце кривичних дела као што су убиства, отмице, разбојништва, шпијунажа Перишића и других криминалаца.

ПОЛИЦИЈА ИНСТРУМЕНТ ДОСОВСКЕ ВЛАСТИ

Никада није била гора безбедност наших грађана но што је сада. То се види на сваком кораку скоро сваког дана. Нема дана а да се не деси неко тешко убиство, а та тешка убиства полиција не расветљава

Колико је убистава извршено од доласка ДОС-а на власт до данас а ниједно није разјашњено нити су починиоци убистава приведени пред лице правде. Напротив, многи од тих убица се данас слободно шетају Србијом иако полиција зна да су убице, а и у јавности се зна ко су убице и која су убистава била извршена. Најтежа су она убистава са политичком позадином као што је убиство Павла Булатовића, Савезног министра одбране, убиство Гавриловића после разговора са Коштуницом, убиство Ђурувије, отмица Ивана Стамболића, убиство полицијског генерала Бошка Бухе и друга бројна убистава. Сигурност грађана, како у кући тако и на улици полиција више није у стању да обезбеди. Није ни чудо када се зна да су најнеспособнији и најнестручнији у полицији дошли на руководећа места. То су људи које је ДОС поставио само по политичкој припадности. Нажалост, нису на највише функције постављени способни, стручни и храбри припадници наше полиције којих има данас, већ су они потиснути у други план а досовци доведоше своје послушнике који Србијом жаре и пале и прогањају опозицију у Србији, а готову српске радикале и патриоте.

Српска радикална странка се залаже да искључива намена полиције буде заштита унутрашње безбедности српске државе, личних, правних, имовинских, политичких, верских и других права и слобода грађана, утврђених уставом и законима и заштита уставног поретка у свим условима и на целом подручју државне територије. Српски радикали ће се залагати да се делатност полиције заснива на високом професионализму и деполитизацији.

Као интегрални део система државне власти, а у оквиру ње и интегрални део система безбедности државе, она мора да штити уставом и законима загарантована права и слобода грађана и уставом утврђени поредак од свих облика угрожавања унутрашњих и спољашњих опасности, у свим кризним ситуацијама.

Српска радикална странка инсистираће да полиција не може ниједног тренутка да постане инструмент странке на власти, него да своју улогу и задатке мора извршавати искључиво у оквиру законом утврђених надлежности, делокруга рада, права и овлашћења. Наша полиција мора првенствено да делује превентивно а никако репресивно. Репресивно ангажовање полиције мора да буде примерено тежини ситуације и околностима угрожавања уставног поретка, живота, здравља људи и њихове имовине.

Контролу и надзор над радом свих органа полиције мора да врше одговарајући одбори и парламент Србије, а не да ту контролу врши сам председник српске владе. Улога и задаци полиције морају да буду прописани законом, како би се обезбедила права и слобода грађана од свих облика самовољног полицијског угрожавања и постигло да, изван законом утврђених задатака ниједна државна институција нема право да тражи и нареди употребу силе и полицијских снага. Полиција се, поред осталих закона, посебно мора придржавати Устава СРЈ и Србије као и скоро донетог Закона о кривичном поступку који је један од најдемократичнијих закона овог типа у Европи, а Закон о кривичном поступку је донет захваљујући српским радикалима у Савезној влади и савезном парламенту.

НИКАД ГОРЕ

Наши грађани пред судовима у Србији не могу да остваре своја загарантована уставна и законска права. Доласком ДОС-а на власт наши судови су постали испоставе досовог режима. Досманлије су за председнике судова и јавне тужиоце довели и поставили људе који немају стручних и моралних квалитета, а неки од њих у правосуђу нису провели ниједан дан. За судије и јавне тужиоце које су досовци изабрали постављени су људи који немају правничког знања и искуства, па према томе и не могу судити и делити правду како то Устав и закони налажу

Највише је у судовима и тужилаштвима сада оних који су послушници досовог режима, који су спремни да по налогу моћника ДОС-а доносе незаконите и неправилне одлуке. Неки од њих су у последње две године изабрани на правосудне функције а да су студирали по десет и више година са најмањим просеком оцена.

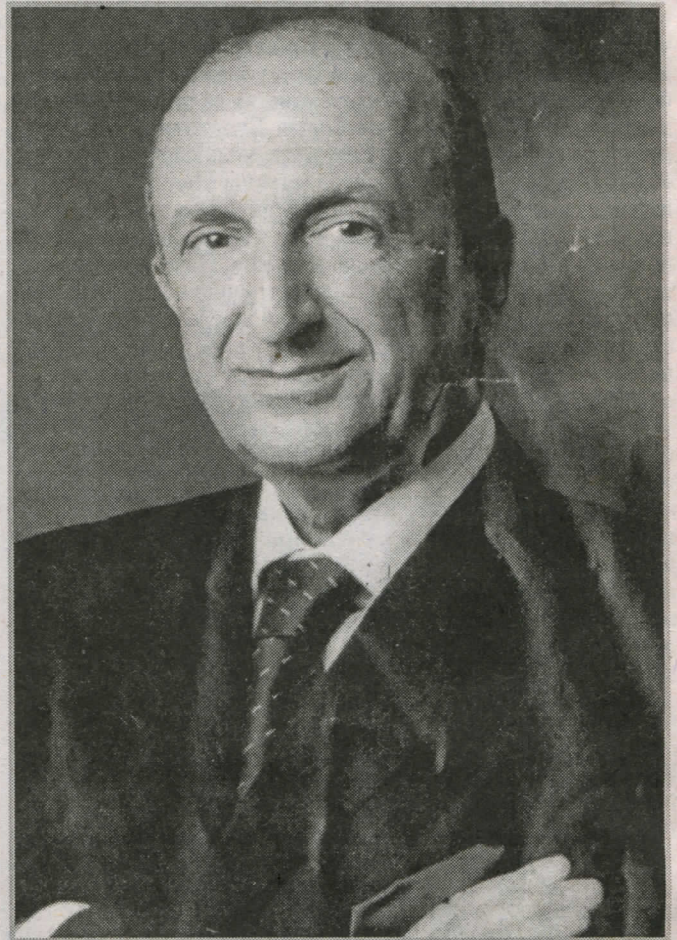
Наше правосуђе је до те мере политизовано и оно је у функцији досових партија, да се слободно може рећи да ми немамо независно судство. Судске одлуке се доносе противно уставу и закону.

Неопотизам у правосуђу

У скоро свим судовима и тужилаштвима у Србији владају родбински односи. Много је брачних веза у судовима и тужилаштвима. Велики број брачних другова су судије или тужиоци а други брачни друг је адвокат. Те везе су се толико прошириле и учврстиле и унапред се зна ко је у ком судском поступку и предмету тужилац, рођак му је судија а потом и адвокат. Те три правосудне институције данас нису поштеђене веома негативних појава што се манифестује кроз одлуке суда. Зна се који адвокати код ког већа или судије не губе спорове. Познато је да ниједан истражни судија у Србији није смењен нити је дао оставку нити отишао у адвокатуру за разлику од других и ретких судија који су били принуђени, услед политичких и других разлога, да оду из правосуђа. Али они који су из тужилаштва и судова отишли у адвокатуру данас су толико „развирили приватни бизнис“ да бољег бизниса скоро и нема. Требало би извршити анализу по судовима и тужилаштвима у Србији где ће се сигурно разоткрити та табу тема у правосуђу. Колико је оних који држе монопол у суду, који су некада радили у судовима и тужилаштвима, и у каквим су све пријатељским односима са садашњим неким судијама и тужиоцима. Неки адвокати, који постадоше кумови неким судијама, најчешће су пред већем тих кумова и тих пријатеља – судија. Не можемо рећи за један број добрих и часних судија и тужилаца да су такви, али за велики број се слободно може рећи да су у неприродном односу са неким адвокатима. У адвокатури има јако добрих, стручних и поштених људи али ову професију наружише они који једино знају да „сарађују“ са неким судијама и тужиоцима, а то се види на сваком кораку од кацеларије у суду до кафане или заједничког одласка на годишње одморе.

Познато је да неки адвокати нису баш толико паметни и искусни као њихове колеге са већим радним стажом у адвокатури али они у досово време постадоше „најбољи“ адвокати.

Много се говорило у последње време о корупцији у правосуђу али је то и даље остала табу тема и о томе нико ви-

ше не говори, мада, по нашој оцени, ово питање у правосуђу мора да се разреши до краја и утврди колико је рођака међу судијама, тужиоцима, адвокатима, ко је коме шта и како се судови на ово веома осетљиво питање постављају. Треба рећи да парнице добијају они који имају најјаче везе у судовима, што се може видети из сваког предмета. То је истина и нико нема право да затвара очи пред овом веома важном чињеницом.

Судовања су дугогодишња, нестручне судије и неспособне парнице обрћу од рочишта до рочишта, одлажу непотребно расправе. Многи доносе неправилне одлуке, па им виши судови пресуде укидају, преиначавају и враћају на поновно суђење а грађани плаћају ли плаћају нестручност и незнање суда.

Пријатељске и родбинске везе у правосуђу Србије су толике да прети опасност да наше правосуђе малтене буде приватизовано од неодговорних људи. Треба рећи и то да данас у Србији нико не зна колико је кривичних пријава поднето против носилаца правосудних функција нити се јавност обавештава где су завршиле те кривичне пријаве за последње две године и какав је њихов исход – да ли је неко од судија и тужилаца осуђен због кршења закона. То је скривено од јавности и наших грађана.

Туризам у правосуђу

Где иду паре од веома високих судских такси које грађани плаћају и паре пореских обвезника грађана Србије

Данас се у Србији троши на стотине милиона динара на плаћање туристичких такозваних саветовања судија и тужилаштава. Златибор, Копача, Врњачка Бања, Бања Ковиљача, Аранђеловац, Будва, Палић, Игало и друга многа туристичка места, постала су скоро свакодневна одређишта и излетишта на по 8 до 15 дана судија, тужилаца и чланова њихових породица. Та саветовања организују они који треба да потроше паре од такси грађана и пореских обвезника. Од тих саветовања часне и стручне судије и тужиоци којих има никакве вајде немају а грађани само имају штету. Показало се у пракси да су та саветовања постала годишњи одмори за многе у правосуђу – цабе о трошку државе. Стално кукају да су им мале плате па ево повећане су им сада плате па што сада боље не раде. Напротив стање је горе него икада у нашем правосуђу.

Највећи број оних који користе саветовање сваки пут, и никада их не пропуштају, су председници судова и јавни тужиоци. Без њих нема саветовања. Они остављају правосудне органе и по 8 до 15 дана без старешине органа. Шта они траже на тим саветовањима када старешине органа и председници судова по закону не суде већ се старају о функционисању правосудних органа. Треба само видети ко нам је где председник суда од општинског до Врховног суда Србије, Уставног и Савезног суда, и ко је све на челу којег државног тужилаштва.

У решавању предмета у правосуђу данас се брзо и ефикасно воде само поступци против лидера опозиционих странака. Ту су наши судови веома ефикасни јер ДОС је те судове ставио под своју команду и контролу тако да немамо независно судство.

Српска радикална странка ће се максимално залагати за стварање истински независног судства и стручно оспособљавање судова довођењем висококвалитетних кадрова на чије одлуке нико неће моћи да утиче, и који ће једино следити уставне и законске норме, поступајући савесно, часно и одговорно. Једино се на тај начин може подићи углед судија, јавних тужилаца и правобранилаца, имајући у виду да од тога зависи и углед земље у целини и степен њене демократичности и цивилизованости.

У односу на адвокатуру, Српска радикална странка сматра да адвокатура мора бити независна и ослобођена свих државних стега, уз обавезу поштовања моралних кодекса.

РАЗБИЈАЊЕ ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

**Амерички инспектори неовлашћено врше инспекцију и обављају шпијунске задатке у оружаним снагама. Војска Југославије мора бити гарант за одбрану земље и очување њене територије
Кошћуница и Ђинђић нашу земљу хоће да увуку у партнерство за мир и НАТО**

Ми, српски радикали, поручујемо нашем народу да уколико ова два неодговорна лидера ДОС-а ову намеру и реализују са Хавијером Соланом и Америком, без сагласности нашег народа, доћи ћемо у ситуацију да ће наша деца као војници Војске Југославије по налогу НАТО-а и Америке ратовати за рачун и интересе Америке по Азији и Африци и другим ратним жариштима широм света која сваке године отварају Америка и НАТО, па ће наши синови да гину за њихове интересе.

Да је на делу разбијање наше војске и слабљење њене одбрамбене моћи види се и по томе што је Војислав Кошћуница позвао и одобрио улазак америчких војних и обавештајних лица у све поре одбрамбеног система Југославије и њених оружаних снага. Амерички обавештајци улазе у наменску производњу нашег наоружања, предати су им сви документи о производњи и продаји нашег наоружања, пружени су им подаци о свим одбрамбеним плановима наше земље, чиме је безбедност наше земље, услед разбијања војске и њене оружане силе, доведена у питање. Предајемо Американцима, који вршљају по Југославији, поверљиве војне и економске податке који су од великог интереса за безбедност наше земље. Не буду ли се предузеле хитне мере против Војислава Кошћунице и не буду ли се протерали са територије Југославије амерички шпијуни безбедности наше земље нема и са нама ће да се тргује, постаћемо лак плен наших вечито и традиционално познатих непријатеља.

Ако разбију Војску Југославије како су почели и зацртали, а на томе ужурбану раде, наша земља ће бити окупирана и разбијена а народ Србије биће туђе робље.

Зато ми, српски радикали, скрећемо пажњу на наш народ, благовремено као и увек, да се досовској власти морамо заједнички супротставити и срушити са власти издајце Војислава Кошћуницу и Зорана Ђинђића. Овом приликом посебно позивамо нашу омладину, као гаранта наше будућности, да се сви заједно супротставимо мрачним намерама нашег непријатеља а у интересу очувања најсветлијих српских вредности чојства и јунаштва, и тако наставимо светлу традицију српских војвода и јунака.

Зато, поштовани грађани, не дајмо досовским издајницима да нам разбију Војску Југославије као јединог гаранта мира, безбедности и слободе нашег народа.

НА ГРАНИЦИ ЕГЗИСТЕНЦИЈЕ

Теже је народу Србије било за 500 дана под влашћу досоваца него 500 година под Турцима. Влада Србије, на челу са Зораном Ђинђићем, путем медија сваки дан прича грађанима Србије да је Србија на добром путу. Међутим, слободно можемо рећи да је Србија на најгорем могућем путу јер је под досовом влашћу у Србији више оних који умиру од глади него што се рађају

Никада није било више самоубистава и јавних кухиња, што традиционално није достојно човека и наше традиције, на ивици егзистенције имамо више од милион пензионера, више од милион незапослених, svakим даном све је више отпуштања радника, нико у овој Србији није задовољан са досовом влашћу осим: криминалаца, мафијаша и привилегованих и корумпираних чиновника у досовој власти.

Ова влада нема оно што би морала да има па то је бар мало патриотизма и бриге за националне интересе. Једини пут легални за излазак из економске и политичке кризе јесте обарање владе Зорана Ђинђића и расписивање превременог избора на свим нивоима.

Пут којим нас води влада Републике Србије је погрешан, тежак, ризичан и води засигурно у свеопшту пропаст. Зато Српска радикална странка види једини излаз из ове кризе да Народна скупштина Републике Србије, као највиши орган законодавне власти, заустави евидентну пропаст наше државе. Ми зато на време захтевамо од парламента Републике Србије да изгласа неповерење Влади Републике Србије на челу са Зораном Ђинђићем. Наш захтев за изгласавање неповерења Влади Републике Србије заснива се на објективном стању у политичкој, економској и социјалној сфери у Републици Србији која је настала неуставним, незаконитим као и неодговорним деловањем Владе Републике Србије на челу са Зораном Ђинђићем. Доказ оваквој нашој тврдњи је неконтролисани раст цена робе широке потрошње а нарочито електричне енергије, комуналних услуга, и других обавезних трошкова сваког домаћинства, што угрожава биолошки опстанак.

Пензије будућих пензионера биће мање у просеку од 8 до 50 одсто

У оквиру реформе обавезног пензионог осигурања, ових дана пуно се говори. Запосленима у Србији убудуће би се при пензионисању умањиле пензије при утврђивању основне за рад из целог радног века, и дужине стажа, али би се увођењем корективног "општег бода" учинило да њихов положај не буде гори од положаја садашњих пензионера. Ово је најавила Влада Србије преко ресорног министра. Знамо да је положај пензионера веома тежак, и не само њих већ и свих грађана Србије.

Српска радикална странка је у свом програму зацртала да се пензиони и инвалидски систем јединствено реши на целој територији Србије. Обавезно осигурање треба трансформисати у добровољно издвајање средстава за фонд осигурања а према искуствима европских земаља у којима се води рачуна више о положају пензионера а не да се предлаже оно што нигде не постоји.

Међутим криза у социјалнопензионем осигурању код нас се и даље интензивно продубљује и положај пензионера постаје све тежи и тежи. Ова криза је настала нарочито од доласка ДОС-а на власт, јер као што је свим грађанима Србије познато ДОС је позатварао предузећа и фабрике које не производе ништа а од производње зависи и стање у пензионем фонду, пошто је цео пензиони и инвалидски систем

заснован на раду и зарадама чија се средства сливају у пензиони фонд. Међутим Влада Републике Србије покушава да на сваки могући начин избегне своје обавезе према радницима, будућим пензионерима.

Према предлогу Закона којег предлаже Влада Србије пензије ће бити умањене у просеку од 8 до 50%, јер се новим законом предвиђа да ће се пензије утврђивати на основу зарада из целог радног стажа а да ће бити укинута просек зарада при утврђивању висине пензије за најповољнијих 10 година рада. Српска радикална странка се енергично противи овом закону сматрајући да је за раднике и будуће пензионере апсолутно штетан и неприхватљив јер не обезбеђује основна права пензионера.

Ђинђић и његови досовци у Влади Србије нису до сада успели од 5. октобра 2000. године да исплате ниједну пензију на време, а лажним обећањима преварили су пензионере, тако што су обећали исплату свих пензија у једној години и да неће бити умањења, што је била само лаж ДОС-а, јер су данас пензионери три пута у тежем положају него што су били пре 5. октобра 2000. године. Ово због тога што су порасле цене производа и услуга и енергије чак неке и до 600 одсто, а и немачка марка је под досовом влашћу девалвирао. Јер оно што се могло купити 2000. године у августу за сто немачких марака данас не може да се купи ни за 250 марака. За наше пензионере месо је мисаона именица, а svakим даном све је више и више оних који умиру од глади. Ово је резултат најгоре политике ДОС-а.

ТЕРОРИЗАМ НАТО-а

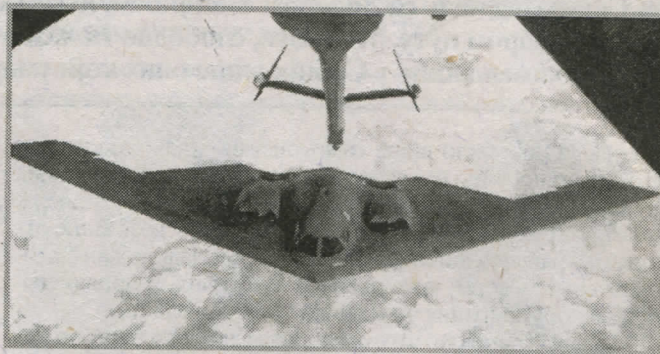
НАТО бомбардовање се никада не сме заборавити и где су тада били досовци и на чијој страни

Српски радикали никада неће заборавити на злочине које су починиле државе НАТО-а на челу са Америком, па у овом подсећању истакнимо бројне пале жртве и невиђена разарања и штету коју су нам непријатељи причинили у току бомбардовања 1999. године, и улогу досоваца у вези са овим бомбардовањем, на челу са Војиславом Коштуницом и Зораном Ђинђићем и осталим.

За 78 дана 1200 авиона са 26289 летова лансирано је на Југославију, преко 2900 бомби и пројектила и око 1000 крстарећих ракета са осиромашеним уранијумом, тако да је на територију Југославије бачено преко 22000 тона најразноврснијег експлозива, од чега 152 контејнера са 35450 касетних бомби забрањених међународним конвенцијама. Па зар ове последице нису катастрофалне.

Убијено је преко 2500, а рањено више од 10.000 грађана, од којих 30 одсто убијених и 40 одсто повређених чине деца, која су у највећем броју жртве касетних бомби са одложеном активирањем.

Уништено је: 121 индустријски објекат због чега је преко 600.000 радника остало без посла а око 2.500.000 грађана без средстава за задовољење основних животних потреба. Више од 480 школа и факултета и објеката за студенте, ђаке и децу је знатно оштећено или потпуно уништено, у том мо-

менту је близу милион ученика и студената прекинуло школовање, уништено је 10 домова здравља и 3 болнице, док је знатно оштећено 77 домова здравља, 30 болница, и две специјалне установе за лечење болесника а резултат тога је 16 погинулих болесника и здравствених радника, уништено је или знатно оштећено преко 700 јавних установа и стамбених објеката, 8 савезних и републичких министарстава и установа у центру Београда, уништена је амбасада НР Кине, оштећено је још 19 дипломатских и конзуларних представништва и резиденција страних дипломата.

Уништене су рафинерије, азотаре, топлане, енергане, многа склоништа – складишта нафте и хемијских производа, услед чега је изазвана трајна еколошка катастрофа за читаву нашу земљу. Уништено 66 мостова, 19 железничких саобраћајница, друмских 34, и 13 аеродрома, бомбардована је РТС као и сви релеји и радио и ТВ предајници а ради прикривања истине о последицама агресије на СРЈ. Преко 40.000 српских кућа и станова је на Косову и Метохији спаљено, опљачкано и запоседнуто од стране шиптарских терориста, спаљено је више од 100 верских објеката односно манастира и верских објеката од којих су неки из средњег века, значајни за српску и светску културу. Преко 200.000 Срба је протерано са Косова и Метохије а њихова имовина опљачкана.

КАКО ЛИ ЈЕ СЛУГА БИТИ

Слуга никада не ради мимо налога газде? Слуга је слуга и вазда се знало где му је место и шта треба да ради. Ово нарочито ако се ради о верним слугама великог газде, а у свом послу има и помагаче. Од слуге се тражи одређена способност да увежба помоћнике у њиховом понашању, па чак и у ходању од натраг, како треба да се клања, да сервира али све без кашљуцања. Бити у вазалном односу, као што су досовске слуге Војислав Коштуница, Зоран Ђинђић и остали помагачи из ове дружине, мора се признати није лако. Није када је уместо образа „достао опанак“.

Слуга се не сме насмејати, поцрвенити, провеселити, а о радовању нема ни говора. Тешко је, заиста тешко кад немаш своје ја, не сме се ништа рећи без дозволе гарде, а када их велике газде питају тада одговарају само оно што је газди по вољи. Тешко је, да поред великог напретка технике, технологије и науке уместо компјутера слуге добише метлу. А метли има разних.

Најгора је она метла којом мора да се почисти један народ, да се са њега помене достојанство историје, чојство, гробови предака и све оно што га створи таквог какав јесте. Радећи тако из дана у дан досове слуге се уморише – тешко им је. И оно мало одмора што имају питају се слуге јесу ли нешто заборавили, пропустили? Па ми смо се од почетка увек газдама поклањали, увек смо их лепо служили и били смо стварно вредни и трчали а по потреби и бежали. За свој народ није битно, схвати ће то народ и можда ће нам опростити – па своји смо. Није лако, досовце леђа боле од сагињања и тражења милостиње. Поломише се слуге, чак поцепаше и ципеле тражећи од једног до другог господара да им плате оно што урадише.

Шта рећи о издајницима

Само је издаја краљица греха никада неопевана и никада неопроштена и ниједан поданик и издајник није невин.

СРБИЈУ У СИГУРНЕ РУКЕ!

ЗА ВЛАСТ ПОШТЕНИХ ЛЈУДИ!

